

...και καίτοι...
...έρισμα προς τις μηχανές της «Μομπάρα». Έδιαλέξα το σημείο όπου ήθερα ότι ο σκελετός του καραβιού ήταν ευπαθέστερος. Άρχισα να κτυπώ σε κείνο το μέρος με τον πέλεκυ. Χρειάστηκε ως τόσο να δώσω όλη μου τη δύναμη, γιατί ήταν από σκληρότατο ξύλο δρυός. Μετά δέκα λεπτά, άρχισε να μπαίνει στη θάλασσα. Διεύρυνε το ρήγμα και ύστερα άνοιξε με τον πέλεκυ μια μεγάλη τρύπα στο άμπάρι όπου είχα κλείσει τους Κινέζους δούλους. Κατόπιν έκάλεσα το πλήρωμα να κατεβάσει τη σωσίδιο βενζινάκιτο κι έγκοιταίψαμε τη «Μομπάρα». Σε λίγη ώρα το πλοίο μου ήταν πιά μια ανάμνησι....

Δικάστηκα, έπληγα φυλακή, αλλά δεν μ' ένοιαζε πιά τίποτε. Είχα ξαναγίνει ο παλιός Γκάριτεν. Με τον καιρό λησμόνησα κι' αυτήν ακόμη τη γλυκεία μορφή της άμοιρης μικρούλας μου Σάο. Το μόνο που δεν μπόρεσα ποτέ να ξεχάσω, ήταν οι σπαρακτικές κραυγές των Κινέζων σκλάβων που είχα τιμωρήσει έτσι άμελλικτα, γιατί δεν έσεβάστηκαν ένα έδωο κοριτσάκι της ράτσας τους... Και τώρα βγήτε από την καμπίνα μου. Έχω το δικαίωμα να πεθάνω όλομόναχος!

Αυτές ήταν οι τελευταίες λέξεις του πλοίαρχου Γκάριτεν. Σε μία ώρα τον βρήκαμε πεσμένο. Τα χέρια του ήταν ενωμένα σά να προσευχόταν και η μορφή του είχε μια έκφρασι μακαριότητας.

ΖΑΝ ΦΕΓΚΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΔΟΗΝΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ι «ΝΕΟΙ ΕΠΙΒΑΤΑΙ» ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

Έγράψαμε πρό καιρού για το Μπαχτσέ Τσιφλικ της παλαιάς έποχής. Κι' έδωσαμε όσο μπορούσαμε καλύτερη την εικόνα που έπαρουσίαζε αυτό τότε. Όπως το ένθυμούμεθα έμείς το Μπαχτσέ Τσιφλικ, όπως και δυο τρία άλλα τσιφλίκια που υπήρχαν επάνω στη ράχη του Καραμπουρνού, ήταν ένα άσημο και άκαλλιέργητο τσιφλικ κάποιου μπέη. Όλη εκείνη η έκτασις ήταν χέρσα και άκαλλιέργητη. Αυτό δε διότι το μέρος το έμάστιζαν όλοι οι Βόρειοι και Δυτικοί άνεμοι και δεν άφηναν να προκύψη καμμία καλλιέργεια. Γι' αυτό όλος ο τόπος εκείνος δεν είχε κανένα σχεδόν δένδρο και παρέμεινε φαλακρός ώσπερ κranίον σοφού της νωτέρας έσοδειας. Ο δε μπέης ένοικίαζε εις Γκέγκηδες ποιμνιούχους τα λειβάδια του κτήματος ως χειμερινούς βοσκοτόπους και ήρκείτο εις το εισόδημα αυτό έρ' όσον η γεωργία δεν απέδιδε τίποτε. Υπήρχαν βέβαια και αλίγια χωράφια αλλά το προϊόν των δεν άρκούσε ούτε διά την διατροφή των αλίγων οικογενειών των κολλήγων του τσιφλικιού που τα έκαλλιεργούσαν. Έτσι έμεινε για χρόνια μικρά άκαλλιέργητη όλη η έκτασις εκείνη διότι είχε την κακήν φήμην ότι δεν μπορούσε να έχη καμμίαν απόδοσιν. Άλλωστε αν ήταν εύφορα τα χωράφια στο μέρος εκείνο δεν θα χαισομερούσαν πολύ να τα

καταλάβουν τα Έπινωμηνούδια και τα Ζουμπάτιανούδια μετά την άπελευθέρωσιν. Κι' αυτό υπήρξε η πιο πειστική απόδειξις ότι ήταν άκατάλληλος για καλλιέργεια ο τόπος εκείνος. Η σπουδαιότερη υπηρεσία που προσέφερε το Μπαχτσέ Τσιφλικ στα παλαιότερα χρόνια είναι ότι παρέχε ασυλο στους έρασιτέχνες ψαράδες τους όποιους οι τραμουντάνες και τα μελτέμια τους έβγαζαν ως ναυαγούς στην άκτē του.

Λοιπόν ένας που εγνώρισε το Μπαχτσέ Τσιφλικ σ' αυτή την παλαιά του κατάστασι και εύρισκεται σήμερα στην άκτē του η στο χωριό μένει έκθαμβος πρό της άναθημουργίας, πρό της κοσμογονίας που συνετελέσθη στο μέρος εκείνο.

Εκεί, όπου άλλοτε ήταν τα όλγια καλυβάσπιτα των κολλήγων, σήμερα άνθει και άκμάζει ένα θαυμάσιο χωριουδάκι, υποδειγματικά καθαρό και νοικοκυρεμένο. Τα χαρούμενα σπιτάκια του όλα έχουν το κηπάριό των. Όλα στολίζονται με τα δεινράκια των, όπωροφόρα τα πιο πολλά και με την κληματαριά των.

Σήμερα όλες αι έκτάσεις του καλλιεργούνται και άποδίδουν ποικιλίαν προϊόντων. Τα δε άμπελια του φημίζονται για τα ώραία άσπρα των σταφύλια. Άλλά και τα κρασιά του και τα τσίπουρά του

δεν είναι λιγώτερο φημισμένα και περιζήτητα. Έτσι σήμερα σ' όλην εκείνη την έκτασι, που ήταν άλλοτε χέρσα και άγονη, όργιάζει η βλάστησις. Πώς έγινε αυτό; Μήπως έπαυσαν να φυσούν τα μελτέμια και αι τραμουντάνες; Όχι βέβαια. Άλλά το θαύμα αυτό της άναθημουργίας όφειλεται άποκλειστικά στην φιλοπονία και στην εργατικότητα των κατοίκων του καινούργιου χωριού. Άνθρωποι που άγαπούν ην δουλειά, άνθρωποι που δεν άποθαρρύνονται από την συμπτωματική ματαιώσιν των κόπων των, τους διπλάσιάζουν με έπιμονήν και με ύπομονήν και με αυτήν πειθαναγκάζουν την φύσιν να καταστή άποδοτική.

Με την ίδια έπιμονή, οι άνθρωποι αυτοί και με την άνάπτυξιν της εργατικότητός των εις το αιώτατον όριον μετέβαλαν και το άκρογυάλι του χωριού των σε μια ύπεροχη Τουριστική άκτē που άποτελεί την άξιολογώτερη θερινή διαμονή διά τους έπισκέπτας της και τους παραθεριστάς. Όλα δε αυτά τα θαύματα τα έπέτελεσε η εργατικότης των ανθρώπων που άνέωκσαν το Μπαχτσέ Τσιφλικ, στο όποιο έδωσαν το καινούργιο όνομα «Νέοι Έπιβάται». Είναι δε όλοι παλαιοί κάτοικοι της ονομαστής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

δόσεις καὶ εἰς τὴν πρὸς τὴν Πατρί-
δα ἀγάπην μὲ φανατισμὸν, ὁ ὁ-
ποῖος ἀπέδωκε τοὺς καρπούς του
κατὰ τὰς κρίσιμους διὰ τὸ Ἔθνος
μᾶς στιγμὰς.

Είναι δὲ ἀξιοσημείωτον τὸ γεγο-
νός ὅτι αἱ γυναῖκες τοῦ καινοῦ
νόμου χαρίζου «Νῆα: Ἐπιβάται» εἰ-
ναι ἀσύγκριτα εἰς ἀνώτερον βαθ-
μὸν πρὸ μορφωμένων ἀπὸ τῶν
ἄνδρες. «Οὐκ ἐβόλυνε τρεῖς τοῖς
καὶ σήμερον ἀκόμῃ εἰς τὰ διδασκα-
λίκων ἐπαγγέλματα πρὸς συνέχισιν
μίας ὑψηλῆς εὐγενικῆς παραδόσε-
ως. «Οἷμας ἡ διαφορά τῆς μορφό-
σεως μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶ-
ν ἐν ἡμιδοξίᾳ διόλου τὴν ἀρμονί-
αν συμβάλλει τῶν ἀδελφονη-
τῆς σχέσεως τῶν ποτὶ τὴν διημέ-
ρην ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις. Εἶναι δὲ αἱ
«Ἐπιβατῖνες ὑποδειγματικὲς νο-
κοκυραί καὶ μητέρες, Δίδουν στὰ
παιδιά των ἀποτροφὴν, μὲ τὴν δι-
οιοῦσαν αὐτὰ ἀποβαίνουσι πολὺ τιμω-
παράγοντες εἰς τὴν σημερινὴν κοι-
νότητα. Γιατὶ τὸν λόγον αἱ ση-
μερινῆς «Ἐπιβατῖνες θὰ μπορού-
σαν νὰ ἐπαυλοῦσιν τὴν ἀπάντησιν
τοῦ ἔδωκε μίαν Σπερμὰτος ἐπὶ τῇ
«Ἀθηνᾷ πού τινε καὶ τὴν «Γατ-
τῆς σέβονται ὡς τὸν «ἄνδρα
«ἄνδρας» — ὡς τὸν «ἄνδρα» καὶ ὡς
τὸν ἄνδρα»

Τόσον οι πατέρες της πολιτείας, όσο και οι Έλληνες, οι οποίοι οφείλουν να κατανοήσουν και να αποδεχθούν την ανάγκη της αμεταλόκληρης και απρόκλητης υπαγωγής των εργαζομένων στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας τους, οφείλουν να κατανοήσουν και να αποδεχθούν την ανάγκη της αμεταλόκληρης και απρόκλητης υπαγωγής των εργαζομένων στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας τους, οφείλουν να κατανοήσουν και να αποδεχθούν την ανάγκη της αμεταλόκληρης και απρόκλητης υπαγωγής των εργαζομένων στην προστασία της υγείας και της ασφάλειας τους.

Ἄλλα καὶ στὰ παλαιότερα χρό-
νια ἡ κρινότης τῶν Ἐπιβατῶν ἀν-
τιβέβαιε κατὰ καιροὺς μεγάλους ἀν-
δρας καὶ Ἀγίας μορφᾶς μεταξὺ
τῶν ὁποίων ἐξέχουσαν ὅσων κατέ-
χει τὴ θαιματομυθίαν Ὁσία Παρο-
σκευή. Καὶ τὸ ὄνομα τῆς Ὁσίας
ἐφῆρνε τὴ φιλοπρωτοῦς Ἀδελφότης
τῶν Κυριῶν τῶν Ἐπιβατῶν.

Ἡ τετιμημένη Ὁσία ἐγεννήθη εἰς Ἐπιδαύρα τὸ 1150 ἀπὸ γονεῖς θεοσεβαστάτους καὶ πλουσιωτάτους. Ἀνατραφεῖσα ἐν νολευσίᾳ Κυρίου ἀφῆράσαυ τὴν νεότητά της καὶ ὄλην τὴν ζωὴν της καθὼς καὶ ὀνόμαζον τὴν περιουσίαν της εἰς ἀγαθοεργίας καὶ πρὸς ἀνακούφισιν παντὶς πείνοντος ἐκ τῶν πλησίον της.

Μετὰ τὸν θάνατόν της οἱ Ἐπι-
βασιῖαι εἰς τὸν τόπον τοῦ
πατρικοῦ οἴκου τῆς Ὁσίας ἐκλαμ-
μπρον καὶ νεώδητον ἱερὸν Ναόν». **Ο ΠΑΠΠΟΥΣ**

*Ὅθεν διὰ πᾶσαν ἀγορὰν
ραδιοφώνων RADIONE, χον-
δρικήν ἢ ἀντικικήν, ὅποτείνε-
σθε εἰς τὸν ἀποκελεστικὸν
ἀντιπρόσωπόν μας ἐν Θεσ-
σαλονίκη κ. ΝΕΣΤΩΡΑ ΤΕΛ-
ΛΟΓΛΟΥ, Νέα Μεγ. Ἀλεξάν-
δρου 2018, 24.

ПТИ-ПАЛА
ПОЛА МПЕРЗЕР

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

Αδελφοί ΣΜΑΡΤ
Τοιμιοκή 15